

Lubel.06.65.1225

**ROZPORZĄDZENIE Nr 40
WOJEWODY LUBELSKIEGO**

z dnia 17 lutego 2006 r.

w sprawie Czerniejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

(Lublin, dnia 31 marca 2006 r.)

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880, z późn.zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Czerniejowski Obszar Chronionego Krajobrazu, zwany dalej Obszarem, obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

2. Obszar zajmuje powierzchnię 19.510 ha i położony jest w powiecie lubelskim, na terenie gmin: Jabłonna, Głusk, Strzyżewice, Krzczonów, Niedrzwica Duża miasta i gminy Bychawa, miasta Lublin oraz w powiecie świdnickim, na terenie gmin: Piaski i Mełgiew.

§ 2. Nadzór nad Obszarem sprawuje Dyrektor Zarządu Zespołu Lubelskich Parków Krajobrazowych w Lublinie.

§ 3. Opis granic Obszaru określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów Obszaru:

- 1) zachowanie oraz poprawa stosunków wodnych poprzez ograniczanie nadmiernego odpływu wód, gospodarowanie zasobami wodnymi w sposób uwzględniający potrzeby ekosystemów wodnych i wodno-błotnych, zachowanie naturalnego charakteru rzek, cieków wodnych, zbiorników wodnych i starorzeczy, ochronę funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych, zachowanie lub przywracanie dobrego stanu ekologicznego wód;
- 2) zachowanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej właściwej dla danego typu ekosystemu, głównie poprzez zachowanie lub przywracanie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin, zwierząt lub grzybów;
- 3) uwzględnianie potrzeb ochrony przyrody w gospodarce człowieka, w tym w gospodarce rolnej, leśnej, wodnej, rybackiej i turystyce;
- 4) ochrona i kształtowanie zadrzewień, ze szczególnym uwzględnieniem zadrzewień nadwodnych i śródpolnych;
- 5) ochrona specyficznych cech krajobrazu, w tym meandrów rzeki, starorzeczy, naturalnych form rzeźby terenu (ostańce, progi i krawędzie denudacyjne, doliny rzeczne, starorzeczy, suche doliny);
- 6) dążenie do odtworzenia dawnych odmian drzew owocowych i ras zwierząt hodowlanych;
- 7) tworzenie i ochrona korytarzy ekologicznych, umożliwiających migrację gatunków;
- 8) kształtowanie zagospodarowania przestrzennego w sposób umożliwiający zachowanie walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz wartości kulturowych, w szczególności przez: ochronę otwartej przestrzeni przed nadmierną zabudową, zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych, kształtowanie zalesień w sposób optymalny dla ochrony różnorodności biologicznej i walorów krajobrazowych, ochronę punktów, osi i przedpoli widokowych, usuwanie lub przestanianie antropogenicznych elementów dysharmonijnych w krajobrazie;
- 9) dążenie do rewitalizacji zespołów zabudowy, w tym układów zabytkowych, propagowanie tradycyjnych cech architektury;
- 10) eliminowanie lub ograniczanie źródeł zagrożeń, w szczególności powietrza, wód i gleb, poprzez usuwanie zanieczyszczeń antropogenicznych, kształtowanie prawidłowej gospodarki wodnościekowej, promowanie sposobów gospodarowania gruntami, ograniczających erozję gleb.

§ 5. 1. Na Obszarze zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor i legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 62, poz.627, z późn.zm.²⁾);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Obszaru.

3. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 3, nie dotyczy prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody.

4. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 4, nie dotyczy terenów, dla których udzielono koncesji na wydobywanie kopalin przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1. pkt 8, nie dotyczy obiektów lokalizowanych w obszarach wyznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin lub w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gmin lub w ciągach istniejącej zabudowy.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.³⁾

¹⁾ Zmiana wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz.U. z 2005 r.Nr 113, poz.954 oraz Nr 130, poz.1087.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001r. Nr 115, poz. 1229, z 2002r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784, z 2005 r. Nr 25, poz.202, Nr 62, poz.552, Nr 113, poz.954, Nr 130, poz.1087, Nr 132, poz.1110, Nr 163, poz.1362, Nr 167, poz.1399, Nr 169, poz.1420 Nr 175, poz.1458 i 1462 i Nr 180, poz.1495.

³⁾ Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Nr 28 Wojewody Lubelskiego z dnia 2 czerwca 1998 r. w sprawie Obszarów Chronionego Krajobrazu (Dz.Urz.Woj.Lub. Nr 11, poz. 166), które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz.880, z późn.zm.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z tym, że na podstawie art.153 teże ustawy obszar chronionego krajobrazu utworzony przed dniem wejścia w życie ustawy stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu niniejszej ustawy.

ZAŁĄCZNIK

Opis granic Czerniejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Od strefy otuliny Krzczonowskiego Parku Krajobrazowego w Kosarzewie Górnym OCK przebiega w kierunku zachodnim. Cała zabudowa Kosarzewa została wyłączona z obszaru chronionego, a granica tego terenu przebiega na północ od zwartej zabudowy wiejskiej. Na zachód od Kosarzewa Górnego granica przecina szosę Bychawa - Zielona na wysokości punktu 240,8 m i prowadzi (częściowo drogą polną) w kierunku zachodnim do południowego skraju lasu przylegającego do Zaraszowa. Następnie przez ok. 1500 m kieruje się na NW szosą Wysokie-Bychawa. Na skrzyżowaniu tej szosy z drogą z Krzczonowa granica skręca na zachód, aby objąć mały obszar leśny (Kobyli Dół). Po ok. 1200 m znów dochodzi do szosy Wysokie-Bychawa i biegnie wzdłuż niej przez ok. 600 m. Następnie skręca na NE w drogę prowadzącą do skrzyżowania szos w Woli Dużej, omijając od wschodu zabudowania szkoły. Od skrzyżowania w Woli Dużej ponownie granicę szosą biegnącą w kierunku zachodnim, północnym zboczem doliny Kosarzewki. Po ok. 1700 m granica zmienia kierunek na północny i po dalszych 200 m ponownie przyjmuje kierunek zachodni. Na wysokości cmentarza granica OCK dochodzi do skarpy doliny rzecznej. Następnie zachodnią i północną granicą zabudowy miejskiej przechodzi przez dolinę Kosarzewki i Gałęzówki na zbocze zachodnie. W ten sposób z obszaru chronionego został wyłączony zwarty teren zabudowy Bychawy, tzn. Wandzin i Zadębie, natomiast strome zbocza w rejonie stadionu w Bychawie (z rezerwatem przyrody) oraz stawy w Podzamczu znalazły się w jego obrębie. Na długim odcinku o kierunku północ-południe, od Bychawy do Bychawki A, granicę OCK poprowadzono wzdłuż stromych zboczy doliny lub zgodnie z zasięgiem łąk leżących na lewym brzegu rzeki. Zabudowa Bychawy, Podzamcza, Zdrap i Bychawki B została wyłączona z obszaru chronionego. Od Bychawki A do Łzyc granica została wyznaczona wzdłuż podrzędnej drogi, pozostawiając w zasięgu OCK zabudowania wsi Radków i Łzyc, a następnie wzdłuż południowej i zachodniej krawędzi obszaru leśnego znajdującego się u zbiegu dolin Kosarzewki i Bystrzycy. Dalej granica kieruje się na NW, wzdłuż drogi prowadzącej do mostu na Bystrzycy, mostem przechodzi na lewy brzeg rzeki i dalej biegnie doliny na północ, do Osmolic, obejmując zabytkowy park w Osmolicach krawędzią doliny na północ, do Osmolic, obejmuje zabytkowy park w Osmolicach.

Od parku w Osmolicach granica OCK została poprowadzona zgodnie z zasięgiem łąk znajdujących się na lewym brzegu doliny Bystrzycy. Na północ od Osmolic, na wysokości mostu na Bystrzycy w Prawiednikach, granica skręca na północny zachód, w drogę wiodącą wzdłuż wsi Nowiny i Krężnica Jara. Następnie prowadzi szosą, najpierw przez ok. 750 m na północ (przecinając koryto Krężniczanki), a potem, przez ok. 1000 m na wschód, pozostawiając zabudowę wsi Krężnica Jara poza OCK. W pobliżu miejsca przecięcia linii energetycznych i koryta rzeki (we wschodniej części wsi) granica odchodzi od szosy i kieruje się na E, wzdłuż granicy lasu, a potem łąk rozciągających się po lewej stronie doliny Bystrzycy w rejonie Zemborzyc Górnych i Kościelnych. Na wysokości Zalewu Zemborzycy granicę OCK poprowadzono zgodnie z zasięgiem zabudowy Zemborzyc Kościelnych, pozostawiając wieś poza obszarem chronionym. Na północnym skraju Zemborzyc Kościelnych granica skręca na zachód, w drogę prowadzącą do przejazdu przez tor kolejowy. Potem, na odcinku 1,6 km, biegnie torem kolejowym na północ, do następnego przejazdu, znajdującego się na wysokości południowego skraju lasu Stary Gaj. Od przejazdu kolejowego granica poprowadzona została w kierunku W, drogą żużlową do lasu, a następnie południową, zachodnią i obszaru leśnego. Od północno-wschodniego narożnika Starego Gaju północną granicą granicę wyznaczono wzdłuż drogi prowadzącej w kierunku wschodnim, do toru kolejowego, a następnie przecinającej ul. Janowską. Droga ta stanowi południową granicę obszaru zabudowy zlokalizowanego na północ od ujęcia wody "Wrotków" i na południe od mostu kolejowego. Wzdłuż tej drogi granica OCK dochodzi do koryta Bystrzycy, a następnie przecina je. Na prawym brzegu rzeki, od ujęcia "Wrotków" do drogi poprowadzonej na północ od Zalewu Zemborzycy, granicę wyznaczono wzdłuż rzeki, z wyłączeniem zabudowy Wrotkowa. Za ostatnimi zabudowaniami granica skręca na E i prowadzi w/w drogą przez ok. 700 m do skrzyżowania z szosą Lublin - Bychawa. Tutaj zmienia kierunek na południowy i biegnie wzdłuż szosy do krawędzi Lasu Dąbrowa, a dalej północnym i wschodnim skrajem lasu aż do szosy Prawiedniki - Mętów. Następnie kieruje się w stronę Mętowa, wzdłuż szosy. Przez dolinę Czerniejówki w Mętowie poprowadzono ją utwardzoną drogą, a potem przez ok. 1300 m - na północ, drogą wiodącą wzdłuż krawędzi doliny rzeki. Na północnym skraju wsi granica skręca na SE w drogę do Kol. Dominów.

Od Kol. Dominów do Majdanu Mętowskiego granicę poprowadzono polną drogą łączącą te miejscowości, a następnie północnym skrajem Lasu Mężowskiego.

Osiągając północno-wschodni narożnik obszaru leśnego granica skręca na północ, przechodzi drogą polną przez miejscowość Korea do Lasu Wierchowiska, koło Wilczopola. W zasięgu OCK znalazł się cały obszar leśny wraz z rezerwatem "Wierchowiska", gdyż granicę poprowadzono zachodnim, północnym i

wschodnim skrajem obszaru leśnego. Od południowo-wschodniego narożnika Lasu Wierzchowiska granica OCK prowadzi generalnie na zachód, drogami polnymi przez wieś Komasać. Ok. 500 m przed końcem Lasu Wierzchowiska zmienia kierunek na SE, a po ok. 1300 m dochodzi do zachodniego skraju wsi Bystrzejowice. Stąd wiedzie drogami polnymi (przez Jadwisin) do północno-zachodniego skraju lasu w Majdanie Kawęczyńskim. Od tego miejsca do przysiółka Betlejem zasięg obszaru chronionego wyznacza droga łącząca obie wsie, która prowadzi najpierw ok. 650 m na SW, potem ok. 1350 m na SE, 300 m znów na SW i 200 m na NW. Od Betlejem granicę, na długości ok. 1,8 km, poprowadzono drogą polną do wsi Chmiel (najpierw ok. 300 m na NW, potem ok. 500 m na W i 1 km na SW). Następnie granica kieruje się przez ok. 500 m na NW (omijając od północnego wschodu Zabudowę wsi Chmiel) i skręca na SW, w stronę szosy Skrzynice-Krzczonów. Przecina szosę i zmierza na południowy zachód drogą polną do północno - zachodniego krańca wsi Piotrków, a dalej po wschodniej stronie tej wsi, wzdłuż linii wysokiego napięcia. Po osiągnięciu południowo - wschodniego krańca wsi Piotrków granica skręca na SW, w drogę polną, aby po ok. 750 m przeciąć szosę Lublin-Wysokie i dalej wiedzie w tym samym kierunku przez ok. 1 km. Następnie kieruje się na południe, w drogę gruntową, dociera do północno-zachodniego krańca Lasu Kosarzewka i dalej biegnie wzdłuż zachodniej granicy tego lasu aż do jego południowego skraju. Stąd granica prowadzi jeszcze przez ok. 200 m w tym samym kierunku, a następnie na wschód i południowy wschód do południowo-zachodniej krawędzi Lasu Teklińskiego. Od tego miejsca granica OCK zmierza na południe, zgodnie z drogą polną biegnącą dnem wąwozu prowadzącego do wschodniego krańca wsi Kosarzew Góry.